

ste år med de enkelte formidlere. Det synes jeg da er en helt rimelig måde at gøre det på, og under alle omstændigheder så benytte de to forslag, der ligger på bordet nu, til at se på udgifterne til adoption, for vi vil gerne, at folk adopterer. Der er også uendelig mange børn, der gerne vil adopteres.

Så det vil være en god idé at se på, hvordan økonomien bag det her egentlig er sammensat, og hvad der er rimeligt.

Jeg vil ikke sammenligne adoption med en hospitalsbehandling. Vi har besluttet, at kunstig befrugtning er en hospitalsbehandling, og der er fri og lige adgang. Derfor kan man ikke sammenligne de to ting; det ville være urimeligt for begge dele.

CD går meget gerne ind i udvalgsbehandlingen og ser på gebyrernes størrelse og vil også gerne medvirke til at aflaste de adoptionssøgende på det område, der drejer sig om gebyr, men ved at få hånd i hanke med det, eventuelt efter den model, som SF har foreslået.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne stille fru Yvonne Herløv Andersen et par spørgsmål til hendes indlæg, og det er, om fru Yvonne Herløv Andersen ikke er enig i, at der allerede er indført brugerbetaling i det danske sundhedsvæsen, og om fru Yvonne Herløv Andersen ikke er enig i, at der også i det her forslag ligger den mulighed, at både adoption og kunstig befrugtning kunne være gratis.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil tro, at det, fru Tove Videbæk refererer til, er, at fertilitetsbehandling i det offentlige sygehusvæsen jo er sådan, at man i al almindelighed kan få behandling tre gange, og derefter betaler man selv på en privatklinik. Man betaler selv for den resterende behandling, der skal føre til svangerskab.

Man kan jo så drøfte, om det har været rimeligt. Jeg ønsker ikke at ændre på det, sådan at det bliver kun to gange, det bliver kun én gang. Princippet er, at behandlingen skal være gratis, og så kan vi da godt drøfte, hvor man skiller. Jeg synes ikke, der skal være nogen skillelinje overhovedet, og jeg har heller ikke nogen historisk indsigt i, hvornår det egentlig blev indført, for jeg synes, det er urimeligt, når man taler om, at det er sygehusbehandling.

Så kan man spørge, om begge dele skal være gratis. Det kan vi da godt drøfte, men det er jo ikke det, forslaget omhandler som sådan. Jeg siger bare, at den del af forslaget, der omhandler betaling for behandling på sygehus, medvirker vi ikke gerne til.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Hensigten med dette forslag er at udjævne den store økonomiske forskel, der er på at adoptere et barn og på at få et barn ved kunstig befrugtning.

Den kunstige befrugtning foretages af det offentlige sundhedsvæsen og er derfor gratis for den barnløse familie, men bestemt ikke for det offentlige. Ved adoption er det derimod familien, der selv skal afholde en stor del af udgifterne.

Så tanken med forslaget er, som det allerede er sagt flere gange, at enten skal der indføres brugerbetaling for kunstig befrugtning, eller også skal det være gratis at adoptere.

Jeg vil ikke i dag kaste mig ud i den problemstilling, der handler om brugerbetaling, men koncentrere mig om, hvorvidt det skal være gratis at adoptere.

Så længe der er børn, der mangler adoptanter, er det Det Radikale Venstres holdning, at der skal være så få barrierer som muligt for adoption. Selvfølgelig taler hensynet til børnenes tarv for, at adoption skal være forbundet med visse procedurer, der i videst muligt omfang skal sikre, at forældrene magter opgaven, men om der også skal være en økonomisk barriere kan diskuteres, og meget kunne tale for, at det er det offentlige, der afholder de udgifter, familierne har i dag, for at ligestille adoptanterne med familier, der modtager kunstig befrugtning.

Men, men, men hver gang det offentlige skal have penge op af lommen, skal man være sikker på, at formålet bliver fremmet.

Det Radikale Venstre erkender, at økonomien er en faktor, men vi er ikke overbevist om, at en offentlig finansiering af adoption vil kalde ret mange flere adoptanter frem, da det langtfra er den eneste faktor, der er i spil, når forældre ønsker kunstig befrugtning. Desuden har tidligere erfaringer med at hæve adoptionsydelsen vist, at det samtidig har medført stigninger i de samlede adoptionsudgifter.

Hertil kommer, som det også er sagt, at der ikke er sat penge af til formålet på finansloven, så Det Radikale Venstre støtter ikke forslaget på